

[Kurt Hansen.]

på Den Kongelige Porcelainsfabrik strejket imod nulpolitikken eller rettere sagt imod minusløsningerne samt imod indkomspolitikken generelt. Vi mener, at det er væsentligt, at man tværs igennem det fagretlige system og igennem arbejdsgivernes nul- og minusfront må føre kampen imod indkomspolitikken.

Det hjælper desværre så lidt, at VS stemmer imod dette forlig. Det ændrer ikke ved tingenes sorte tilstand. Kun en aktiv opbakning bag de arbejdspladser, der allerede i dag har været ude i aktion — vi har set Lindøværfet, Brdr. Gram osv. og det på Posten, og vi ved, der vil komme flere i morgen — og en aktiv opbakning bag denne linje er i stand til at trænge dette forlig reelt i baggrunden. Det er det eneste middel, vi har til at gøre dette forlig mindre værd end det stykke papir, det er skrevet på.

Lembourn (UP):

Man kan bedømme dette forlig ud fra to grundsynspunkter. Det ene et rent samfundsøkonomisk og det andet et politisk. Jeg tror, at de fleste vil være enige i, at en rent faglig samfundsøkonomisk bedømmelse nok vil føre til, at man kunne ønske sig et noget strammere finanspolitisk indhold i forliget. Det ville hurtigere bringe os ud af de vanskeligheder, som forliget skal løse.

Men det andet grundsynspunkt er jo det politiske, hvad der er politisk muligt. Jeg synes, man må sige, at de 4 partier, der nu er nået frem til et resultat, alle har strakt sig vidt, og med det samfund, vi nu lever i, med de organisationer, vi har, er det resultat, man er nået til, det politisk mulige.

Ud fra min bedømmelse, ganske som de 4 forligspartiets, er det absolut nødvendigt, at man meget hurtigt griber ind. Vi er i en dybt alvorlig krise, og den skal løses meget hurtigt, og derfor kan jeg stemme for de af regeringen fremlagte forslag. Der kommer muligvis ændringer i dem, og det er klart, at man må se på dem, men grundsynspunkterne, som er fremlagt, bliver vel stående, og dem kan jeg stemme for og anbefale at man går ind for.

Også jeg har haft lejlighed til at have enkelte forhandlinger med repræsentanter for regeringen, og vi har jo alle haft det sådan, at de, der har deltaget i disse forhand-

linger, har deres særønsker. Det kan man ikke regne med at få igennem, men selvfølgelig prøver man, og jeg vil da gerne nævne de to synspunkter, som jeg især har fremlagt for regeringen og drøftet med den. Det er to forslag, som har langsigtede virkninger, og som jeg mener det ville være rigtigt at undersøge og beregne, fordi de ville give det indhold, som ligger i det aktuelle forlig, en positiv virkning på længere sigt.

Et af stridspunkterne mellem parterne har jo været pristallet. Jeg er tilhænger af at bevare pristallet, fordi det er en sikring af lønmodtagerne og skaber ro på arbejdspladserne. Men jeg har bedt regeringen om også nu — det er jo særlig økonomiministeren, der skal se på den sag — at prøve at undersøge og regne på, om ikke vi kan få et lidt mere realistisk pristal og et pristal, som, så vidt det nu er gørligt, bliver afskrælet de egentlig inflatoriske virkninger. Derfor har jeg bedt regeringen om at undersøge, om ikke boligposten bør udtages af pristallet, og om ikke man på et eller andet tidspunkt skal prøve at nå frem til snarere et velstandstal, det vil sige et pristal reguleret med bytteforholdet.

Et sådant velstandstal vil stadig sikre lønmodtagerne, men det vil gøre det uden at have de inflatoriske virkninger, som det nuværende pristal har, og det vil være langt mere realistisk.

Det andet synspunkt er, at det efter min opfattelse, hvis indkomspolitikken skal holde, på lang sigt er nødvendigt at få gennemført en omfattende skattereform, fordi skattepolitikken og indkomspolitikken har en ganske nøje forbindelse med hinanden. Dette er en henvendelse til skatteministeren om i den kommission, han har nedsat, at få undersøgt og beregnet virkningerne af den fuldkomne definitive kildeskat.

Jeg tror, at i det øjeblik, man fik den gennemført, ville man ikke blot opnå en række positive direkte virkninger skattemæssigt, man ville få forenklet skattesystemet, man ville lette både det offentlige og virksomhederne for en masse skattebureaukrati, man ville få bremsset for skattesnyderiet, men man ville også, hvis man sammenholder det med indkomspolitikken, komme frem til en række virkninger, som vil lette indkomspolitikken og gøre den mere acceptabel for lønmodtagerne især, men også for